

**VZW DE STORTKINDEREN - CCH FRIENDS
Belgium**

**CENTER FOR CHILDREN TO HAPPINESS
Cambodia**

Update oktober 2007

De Stortkinderen werd eind 2004 opgericht naar aanleiding van een oproep van twee reizigers die tijdens hun verblijf in Cambodja een bezoek hadden gebracht aan het vuilnisstort van Phnom Penh. De schrijnende toestanden op dit stort - met honderden families die er letterlijk proberen om te overleven op een enorme vuilnisbelt – lieten hen niet onberoerd ...

Met een Engelse cineaste produceerden ze een korte documentaire, *Cambodia's Dump Children*, waarin op treffende wijze een beeld werd gegeven van de leefwereld van de kinderen op het stort van Stung Meanchy. Daarnaast werd er in deze video ook aandacht besteed aan het Center for Children to Happiness, een opvangcentrum voor dertig "stortkinderen" vlakbij het stort, dat in 2002 werd opgericht.

Al gauw vonden nog andere Vlamingen hun weg naar Stung Meanchy, en de oproep om het CCH te steunen bleef niet onbeantwoord:

De Stortkinderen was geboren ...

Ontstaan CCH

Het *Center for Children to Happiness* (CCH) werd eind 2002 opgericht door het *Japan Team of Young Human Power* (JHP), een kleine Japanse ontwikkelingsorganisatie. Het opvangcentrum bood aanvankelijk onderdak aan **30 kinderen**. Voor de dagelijkse werking (o.a. kledij, maaltijden, het schoolgeld van de kinderen, evenals het loon van drie personeelsleden) was het centrum aangewezen op een Japanse ontwikkelingsbijdrage.

Voor het overige was het veelal improviseren : het personeel van de Japanse ambassade ging er wekelijks een voormiddag les Japans geven, voor een paar lessen Engels deed men een beroep op een occasionele rugzaktoerist, en andere bezoekers probeerden het centrum te steunen met giften zoals boeken, schoolmateriaal, speelgoed, muziekinstrumenten, of betaalden tetanusvaccinaties.

Evolutie

Via een eigen website (www.cchcambodia.org), het beeldmateriaal van reisfotografen zoals Jon Warren, Carl Grobl, Maciej Dakowicz e.a. - allen terug te vinden via *Google* - en hoger vernoemde kortfilm wist het CCH steeds meer aandacht te trekken.

Terzelfdertijd gingen nog meer vrijwilligers en organisaties op zoek naar een manier om het CCH te steunen. Sommigen begonnen fondsen te werven om nog meer kinderen onderdak te kunnen bieden (in het bijzonder *Cambodia's Dump Children UK* - www.cambodiasdumpchildren.org en *Friends of CCH US* - www.friendsofcch.org); door anderen werden dan weer studiebeurzen uitgewerkt waarmee de kinderen later universitair onderwijs kunnen volgen.

Voorname organisaties zorgden ook voor geld waarmee een bijkomende gebouw werd gehuurd - er verblijven inmiddels **al meer dan 160 kinderen** in het CCH!

Ook in het centrum zelf werd op korte tijd heel wat gerealiseerd. Een ervaren naaister werd angeworven, en bij haar konden zowel de meisjes uit het centrum als meisjes van op het stort terecht voor lessen snit & naad. Het *United World College* uit Noorwegen zond vrijwilligers die er minstens zes maand per jaar lessen Engels geven. Twee Belgen laptten een *tuktuk* op en wat later werd dit een mobiele bibliotheek die nog wekelijks uitrijdt naar het stort ...

Nog anderen probeerden het centrum te helpen bij het zoeken naar duurzame inkomsten. Via www.clairev.com werden de eerste produkten van de kinderen (handgemaakte tassen e.a) te koop aangeboden in Europa en in de Verenigde Staten. En eind 2004 / begin 2005 werd door Wilde Ganzen Nederland (www.wildeganzen.nl) geld ingezameld waarmee iets buiten Phnom Penh een stuk land werd aangekocht. Door het telen van fruit en groenten alsook door het kweken van ganzen en zwijnen op deze "kinderboerderij" hoopt men dat het CCH de aanzienlijke uitgaven voor het aankopen van voedsel zal weten te verminderen.

Inbreng van de Stortkinderen

De Stortkinderen bestaat uit **Joris Buyse, Nik Messely, Beatrijs & Pieter-Jan Moortgat, Johan Theuninck, Jo Vlieghe** (allen uit Lendeledede). Zij gaven begin 2005 gevolg aan de oproep van **Hans Decouttere** en **Greet Lefever** om het *Center For Children to Happiness* in Phnom Penh te steunen.

Als dusdanig werd in maart **2005** van start gegaan met de organisatie van een eerste benefietactie t.v.v. het CCH: op 13 april 2005 werd een [Donna's Ultratop party](#) gehouden in de Kleizaal in Kortrijk. Door te hoge investeringskosten (hoge zaalprijs, verplicht inhuren van een professioneel securityteam e.a.) werd nauwelijks winst gemaakt...

De volgende activiteiten waren dan ook heel wat kleinschaliger: op 24 april 2005 werd - op verzoek van de Werkgroep Ontwikkelingssamenwerking (WOS) Lendeledede - een infonamiddag gegeven over Cambodja, in mei 2005 werden op de Lendeledede rommelmarkt pannenkoeken verkocht, op de jaarlijkse kermis werd een kraam met braadworsten opgezet, begin september werd in samenwerking met Jeugdhuis Skalul een *Jump for The Dump -party* georganiseerd, er was een streekbierenkaarting, en het jaar werd afgesloten met een Duvel –stand op de lokale kerstmarkt van UNIZO.

Dank zij de inkomsten van deze kleine acties – alsook via een paar particuliere giften – kon al in november 2005 een eerste bijdrage worden geschonken aan het CCH: tijdens een reis naar Cambodja hebben Nik Messely, Katrien Decanni re en Geert Vercaemer **3.300 euro** overhandigd waarmee meteen negen computers en elf nieuwe fietsen werden aangekocht. Bij hun reis werden deze medewerkers van de Stortkinderen gevolgd door een reportageteam van VTM. Als dusdanig kwam hun bezoek aan de stortplaats en het opvangcentrum een paar weken later uitgebreid aan bod in een *Telefactsreportage* over de AIDS –wezen en de kinderen van het CCH.

Uit correspondentie met het CCH blijkt dat deze computers nog steeds intensief worden gebruikt. Niet alleen voor het bijhouden van de administratie en de boekhouding, maar ook voor educatieve computerspelletjes, taallessen Engels en Khmer, en zelfs voor cursussen informatica en webdesign die er door buitenlandse vrijwilligers worden gegeven.

Naar aanleiding van de infonamiddag bij WOS Lendeledede, evenals n.a.v. de reportage in *Telefacts*, kreeg de Stortkinderen ook vragen omtrent het financieel adopteren van kinderen uit het opvangcentrum. Als gevolg hiervan werden aanvankelijk 12 kinderen uit het CCH ondersteund. De inbreng van de Stortkinderen bestond uit het geven van informatie over het adoptiekind aan de kandidaat-adoptieouders (fotomateriaal, achtergrondinformatie, schoolresultaten e.a.). Om financiële redenen, in casu omwille van de hoge bankkosten bij overschrijvingen naar Cambodja, werd ingestaan voor het centraliseren van de adoptiegelden. Sinds begin 2006 wordt dit geld om de zes maanden i.p.v. maandelijks overgemaakt, hetgeen heeft geleid tot een aanzienlijke kostenbesparing bij de transactie van het geld van deze sponsors.

In **2006** werden de meeste activiteiten (pannekoekenbak, worstenverkoop, kaarting, deelname aan Kerstmarkt) hernomen. Een ludieke quiz – *Het Verstand van Lendlee* – werd toegevoegd en dank zij de inschrijving van quasi alle lokale verenigingen werd ook dit een succes.

2006

In 2006 stonden heel wat nieuwe projecten op stapel binnen het CCH. Twee daarvan zouden moeten toelaten dat het centrum in de toekomst zelfbedruipend kan worden. Er mag evenwel niet worden verwacht worden dat dit op korte termijn zal gebeuren: er wordt immers gewerkt met jonge kinderen, waarvan velen een traumatisch verleden op de vuilnisbelt moeten verwerken, en ook op het gebied van scholing – in het bijzonder vakonderwijs – dient nog veel gerealiseerd te worden...

Met het geld van Wilde Ganzen uit Nederland werd een soort van kinderboerderij opgezet. Door het kweken van zwijnen, groenten en fruit zal het CCH proberen te voorzien in de eigen voedselvoorziening. Over een paar jaar kan het overschot aan gekweekte groenten, vruchten en dieren misschien worden verkocht, cf. supra.

Daarnaast wou men naast het bestaande opvangcentrum een nieuw gebouw optrekken waarin bijkomende klassen zouden worden ondergebracht. Later zou men daar ook een computerbedrijfje, een restaurant en een bromfietsatelier aan toevoegen. Kleine handelszaakjes waarvoor enkele van de oudste kinderen een vakopleiding zouden volgen, of waar ze later stage kunnen lopen. Ook hiermee wou het CCH na verloop van tijd eigen inkomsten genereren.

Financiële ondersteuning door de Stortkinderen in 2006

Met de opbrengst van de activiteiten in 2005 en 2006 kon de Stortkinderen letterlijk een steentje bijgedragen in de bouw van dit atelier: er werd ongeveer **2.600 euro** (3.000 dollar) overgemaakt aan het CCH. Met de financiële steun van nog andere sponsors kon de ruwbouw binnen zes maanden worden afgewerkt!

Het jaar werd afgesloten met bijkomende financiële steun: op vraag van de directeur van het centrum werd nog **1.700 euro** overgeschreven voor de aankoop van meubilair, een paar nieuwe naaimachines, bijkomend computermateriaal, alsook een kleine bijdrage in de werkingskosten van het centrum (internetverbinding, benzine, maaltijden voor buitenlandse bezoekers, enz.)

Eind 2005 steunden 12 Vlaamse particulieren of families een kind in het CCH door middel van een maandelijkse bijdrage van 50 euro. Eind 2006 waren dat er al 18.

Opmerkelijk is dat de bijkomende zes adopties gebeurden door Cambodja –reizigers: in de loop van 2005 zijn heel wat mensen bij de Stortkinderen komen aankloppen voor reisadvies. Wij hebben hen daarbij steeds aangemoedigd om naast de tempels van Angkor Wat en de stranden van Sihanoukville ook de stortplaats van Stung Meanchy en het CCH te bezoeken. Dat bezoek bleek voor de meeste van deze reizigers overtuigend genoeg om het CCH te steunen via de Stortkinderen: ter plaatse zagen de Vlaamse bezoekers meteen hoe het geld er wordt aangewend.

De rol van de stortkinderen / CCH Friends Belgium bij deze vorm van rechtstreekse financiële steun is eerder bemiddelend en ondersteunend:

De Stortkinderen probeert als informatiekanaal te fungeren tussen het CCH en de adoptiepeters en/of meters: foto's, schoolresultaten en informatie over het CCH en de kinderen worden regelmatig beschikbaar gesteld, hetzij via e-mail, hetzij via een maandelijkse nieuwsbrief op de website.

De Stortkinderen heeft daarbij ook een overbruggingskrediet opgebouwd van ongeveer **4.000 euro** (18 kinderen x 50 dollar x 6 maanden). Hierdoor werd het mogelijk om de adoptiegelden voortaan zesmaandelijks i.p.v. maandelijks over te schrijven. Als dusdanig worden de aanzienlijke transferkosten bij elke overschrijving naar Cambodja sindsdien beperkt: Er hoeven voortaan maar twee overschrijvingen per jaar meer te gebeuren! Daarbij worden de adoptiegelden voor de periode januari > juni worden al in januari overgeschreven, voor de periode van juli tot december gebeurt de overschrijving in juli.

Dankzij het succes van de activiteiten in 2006 kon ook nog een reservekrediet van **5.000 euro** worden opgebouwd. Dit reservekrediet zou aanvankelijk als noodfonds fungeren en zou enkel worden aangesproken indien één van de adoptieouders afhaakt. Maar de intresten van dit reservefonds waren bestemd om de opleiding van kinderen uit het CCH te ondersteunen.

Een terugblik op 2006...

2006 was voor de Stortkinderen een succesvol jaar.

Meer en meer mecenasen werden bereid gevonden om een kind uit het CCH financieel te ondersteunen tot wanneer dit meerderjarig wordt. Met de opbrengst van onze acties konden we bij deze financiële adopties niet alleen een voorschottenregeling uitwerken, maar ook een aanzienlijk reservefonds opbouwen. Dit reservefonds (inmiddels omgedoopt tot studiefonds) hopen wij vanaf over een paar jaar te kunnen aanwenden voor de verdere opleiding van de adoptiekinderen en voor projecten van begeleid zelfstandig wonen. Er werd ook een aanzienlijke financiële bijdrage geleverd voor de bouw van een nieuwe vakatelier. De oprichting van dit atelier moet er op lange termijn toe leiden dat het centrum met minder financiële hulp van buitenaf kan blijven voortbestaan. Het jaar werd afgesloten met bijkomende financiële steun voor de aankoop van meubilair, een paar nieuwe naaimachines, bijkomende computermateriaal alsook van een bijdrage in de administratie- en werkingskosten van het centrum.

Als vereniging hielden we hierbij steeds voor ogen dat al het geld dat door onze acties en sponsors wordt bijeengebracht daadwerkelijk terecht kwam bij het project waarvoor het is ingezameld. Transparantie heet dat met een modieus woord.

Dat dit niet altijd eenvoudig is, mag duidelijk zijn. We kunnen immers niet alles op de voet volgen, daarvoor is de afstand te groot. Toch deden we ons uiterste best om op de hoogte te blijven van wat er in het opvangcentrum gebeurt: zo vroegen we aan Cambodja -reizigers om het CCH te bezoeken en ons hun ervaringen door te spelen. Geregeld kregen we ook fotomateriaal, verslagen en evaluaties toegezonden van de verantwoordelijken van het CCH of van andere buitenlandse sponsors. Wie het nieuws op www.stortkinderen.be regelmatig heeft gevolgd kon dit enkel maar beamen.

En met de integratie van de maandelijkse nieuwsbrief op onze website werd deze transparantie er alleen maar groter op: voortaan kan iedereen meelesen waaraan zijn of haar geld wordt besteed!

2007

In 2007 vierden wij het 5 –jarig bestaan van het CCH en het 3 –jarig bestaan van de Stortkinderen / CCH Friends Belgium.

Onze eerste prioriteit lag bij de verdere bekendmaking, organisatie en werking van onze vereniging:

In 2007 beperkten we onze lokale activiteiten tot *Het Verstand van Lendlee*, de verkoop van braadworsten tijdens de kermis, een streekbierenkaarting en onze deelname aan de jaarlijkse kerstmarkt.

Daarnaast hebben we geïnvesteerd in een printer en in een softwarepakket voor de boekhouding. Er was ook de vernieuwing van de website en de aankoop van banners en T-shirts, waarmee we ons tijdens activiteiten meer herkenbaar willen maken.

Daarbij kwam in augustus / september de omvorming van de feitelijke vereniging naar een vereniging zonder winstoogmerk (zie www.vsdc.be).

En inzake de fiscale aftrekbaarheid van giften denken wij inmiddels voldoende bewezen te hebben. Een erkenningsdossier werd in oktober 2007 opgestart en ingediend bij het Ministerie van Financiën. De eventuele goedkeuring zal tijd vergen. Bovendien dient ons dossier de handtekening te krijgen van maar liefst twee ministers (Minister van Financiën & Minister van Ontwikkelingssamenwerking)...

Vanaf januari 2007 werd - mede onder invloed van de hoge koers van de euro - de maandelijkse bijdrage van de peters en/of meters verminderd van 50 € tot 40 € per maand.

Speciaal voor hen was er dit jaar een nieuwjaarsreceptie met informatie over het CCH. En sinds september 2007 krijgen zij de maandelijkse nieuwsbrief rechtstreeks toegezonden.

In 2007 werd **13.470 €** overgemaakt aan het CCH, waarvan na omwisseling en aftrek van de bankkosten 15.548 \$ netto werd ontvangen. Daarvan bestaat 11.330 \$ uit adoptiegelden (het geld van de peters en meters verhoogd met een aanvullende tussenkomst als bijdrage in de administratie- & werkingskosten van het CCH).

2.258 \$ werd voorzien voor een kookcursus en een reïntegratieprogramma van drie jongens en een kokkin van het CCH. En voor de aankoop van meubilair voor het computerlokaal en het restaurant werd 1.960 \$ overgemaakt.

Na onze participatie in de bouw en de werking van de vakatelier van het CCH in 2006 bleef de vraag naar specifieke steun dit jaar beperkt. Als dusdanig hebben kon in 2007 extra werk gemaakt worden van de opbouw van een studiefonds voor vakopleidingen en begeleid zelfstandig wonen:

Ook in Cambodia is een goede opleiding heel belangrijk. Met een goed diploma kunnen de jongeren zelfstandig hun leven opbouwen, in veel gevallen ook nog hun familie steunen en duurzaam bijdragen tot de ontwikkeling van hun streek en land. Daarbij kunnen de jongeren zich op een positieve manier inzetten en hoeven ze hun toevlucht niet te zoeken in kinderarbeid, criminaliteit of prostitutie.

De bevolkingspyramide van het CCH toont dat vanaf 2010 meer en meer kinderen het lager of middelbaar onderwijs zullen afwerken:

Geboortejaar	CCH I & II	CDCC
1989	2	0
1990	2	0
1991	2	4
1992	9	1
1993	6	3
1994	6	9
1995	4	12
1996	7	11
1997	2	15
1998	2	12
1999	2	7
2000	0	5

Kinderen uit het CCH die na het middelbaar onderwijs verder wensen te studeren aan een Cambodjaanse universiteit, zullen daarvoor kunnen aankloppen bij een Japans of Amerikaans studiefonds. In een paar gevallen zouden ze zelfs met een studiebeurs naar het buitenland kunnen. Maar universitair onderwijs is natuurlijk niet voor iedereen weggelegd ... Voor de meeste kinderen waren de mogelijkheden dan ook heel beperkt: het volgen van een computercursus, of een opleiding snit & naad binnen het vakatelier van het CCH. Van vakscholing of ander voortgezet onderwijs was geen sprake ...

De Stortkinderen heeft daarom Jo Frederickx gecontacteerd, een Vlaamse leerkrachte die van september 2006 tot juni 2007 les gaf in een vakschool van Don Bosco in Phnom Penh.

Jo is voor ons op zoek gegaan naar vakopleidingen electronica, haarsnit, koken, lassen, machinebouw, enzovoort. Samen met de verantwoordelijken van het CCH heeft ze verschillende vakscholen in de hoofdstad bezocht en een overzicht opgemaakt van de meest geschikte mogelijkheden.

Het bezoeken en inventariseren van dergelijke opleidingen was niet zo vanzelfsprekend (het aanbod is groot, maar de kwaliteit laat soms nogal te wensen over) en vroeg ook wat tijd: Jo moest deze opdracht niet alleen weten te combineren met haar lessen, ze moest ook voortdurend overleggen met de verantwoordelijken van het CCH.

In april 2007 heeft Hans Decouttere verder gewerkt aan dit project, hij is op zoek gegaan naar geschikte vakopleidingen in de toerismesector.

We hopen begin 2008 het volledig rapport van deze zoektocht(en) te kunnen publiceren. Maar de Stortkinderen en het CCH hebben hier niet op gewacht: al in juli 2007 hebben een paar oudere jongens en de kok van het CCH een cursus Cambodjaans / westers koken gevolgd. En voor één van hen betekende deze cursus meteen een overstap naar een stage bij *Friends*, een drukkbeklant toeristenrestaurant gerund door en voor straatkinderen.

Wat de toekomst betreft, staat één ding nu al vast: er zal veel geld nodig zijn om het aanbod inzake het volgen van vakopleidingen te vergroten.* Vandaar het studiefonds, waarin we het geld verzamelen voor de toekomstige vakopleidingen en een project voor begeleid zelfstandig wonen.

* Zo kost een kookcursus – waarmee relatief gemakkelijk werk kan worden gevonden in de ontelbare restaurants van de hoofdstad – al gauw 120 dollar, exclusief het dagelijks vervoer van en naar de les. Over de kostprijs van nog andere opleidingen publiceren we later meer. En dan hebben we het nog niet eens over de materiële uitrusting (zoals een oven om brood te bakken of de uitrusting van een kapsalon) van een vakatelier.

Slot

Wij hebben inmiddels al 22 peters en/of meters die rechtstreeks een kind uit het CCH steunen, en steeds meer sponsors en sympathisanten geven een eenmalige bijdrage of bezoeken één van onze activiteiten ...

Als tegenprestatie kunnen zij steeds rekenen op de hoogst mogelijke transparantie vanwege vzw de Stortkinderen. Dit niet alleen via de website, maar ook via een maandelijkse nieuwsbrief, foto- & beeldmateriaal, gesprekken met Cambodja –reizigers, en desgewenst zelfs via het inkijken van de verslagen van onze tweemaandelijks vergaderingen of van onze boekhouding.

Wij hopen verder op uw financiële bijdrage te mogen blijven rekenen bij de sponsering van kinderen en/of op uw steun bij onze activiteiten t.v.v. vakopleidingen voor kinderen uit het CCH.

Als dusdanig hopen wij u ook in 2008 een update te kunnen geven van de werking van het CCH en de juiste besteding van de ingezamelde gelden.

Uw suggesties of vragen zijn steeds welkom!

Namens vzw de Stortkinderen;

Hans DECOUTTERE

13 oktober 2007